

[Axel Ivan Pedersen.]

ning landsdelene og kommunerne imellem, og det er da i hvert fald noget, som vi i Thisted og Viborg amter vil se hen til med opmærksomhed, og som jeg synes er et positivt resultat af denne debat.

Men må jeg ikke i denne forbindelse henstille til regeringen at tage de kommunale organisationer med ind i de overvejelser, der skal foregå om ændringer i denne lovgivning, og derved gøre brug af den ekspertise, som disse organisationer råder over. Jeg tror ikke, lovgivningen vil blive ringere deraf; jeg tror tværtimod, at det også vil lette det endelige lovgivningsarbejde, når den tid kommer.

(Kort bemærkning)

**Poul Schlüter:** Først vil jeg bekræfte, at hr. J. O. Krag har ret, når han mener, at vi ofte mindes de glade oppositionsdage. Man kan ikke andet end få indtrykket af, at de dage virkelig var langt gladere, end hr. J. O. Krags nu er det.

Dernæst vil jeg gerne sige, at hr. J. O. Krag ikke kan skaffe sig et alibi for sin samarbejdsvilje ved blot at henvise til Brovsttalen. Den blev jo holdt ganske få dage før folketinget i efteråret startede sit arbejde. Dengang havde hr. J. O. Krag misforstået situationen. Der var ikke tale om et behov for et initiativ over få dage. Der var ingen akut krise, og det er der heller ikke i dag. Der er ikke i dette øjeblik behov for hastigt at binde en buk. Derfor har regeringen fremlagt en række forslag til analyse, til behandling af alle partier i udvalget; vi ønsker gerne et bredt samarbejde om dem, og nu må det altså vise sig, om det kan komme.

Men jeg er en lille smule bekymret over, at socialdemokratiet åbenbart på forhånd vil låse sig ganske fast i, at rentesikringen under alle omstændigheder skal bevares. Den hviler nemlig på principper, som ikke er så gode som f. eks. boligsikringens. Rentesikringen betyder, at man skaber privilegier, som folk bevarer, også selv om husstandsindkomsten stiger væsentligt. Anderledes med boligsikringen. Derfor mener jeg, at rentesikringens fremtid er et spørgsmål, der må med som noget centralt i forhandlingerne. Det ville netop være ungdoms-

fjendsk, hvis man ikke ville søge at komme væk fra lejeforskellen mellem det gamle byggeri og det nye, for det er netop ungdommen, som er henvist til at flytte ind i det nye, dyre byggeri. Det er derfor, vi er inde på tanken om, at den gamle boligmasse må bidrage til at finansiere nybyggeriet.

Må jeg videre sige, at jeg håber, det vil vise sig at have været for hård en karakteristik, når jeg under denne debat har sagt, at socialdemokratiet ikke bød på et alternativ. Nu skal vi i gang med udvalgsarbejdet, og der bliver god tid til at byde. Men jeg har hæftet mig ved, at man ligesom koncentrerer sig alene om den store fond. Hr. J. O. Krag siger i dag, at vi skal have en fond, som vedvarende vokser. På tryk sagde hr. J. O. Krag noget andet for ganske få uger siden. Den 15. oktober fremsatte hans parti forslaget om en pensionsreform, og jeg glæder mig over at mindes, at man under forelæggelsen sagde, at der stiles mod en fond på godt 5 milliarder kr. Regeringen siger nu 5-6 milliarder kr. Der er heldigvis noget, der tyder på, at vi ikke er så langt fra hinanden i den sag, og jeg håber, det holder. Men en fond er ikke nok, og en obligationsrationering er heller ikke nok. Det er ikke svært at forklare, hvad en rationering betyder. Det betyder, at udbuddet skal mindskes. Efterspørgselsiden er det centrale, og derfor håber jeg, at socialdemokratiet vil erkende under udvalgsbehandlingen, at vi må igennem med en særlig boligopsparring, forhøje lejeværdien ved erhvervelse af parcelhus, for det har opsparringsvirkning, skabe opsparring til boligformål ved genudlejning i den ældre boligmasse og have lavere lånegrænser og kortere løbetider.

Må jeg sige til sidst, at målsætningen for hele denne samlede reform er klar. Målsætningen er nemlig at fastholde det store boligbyggeri, ikke begrænse det; men det kan vi kun, hvis vi reserverer mere kapital til byggeriet. Hvis man ikke vil erkende, at dette er linjen i regeringens forslag, er det, fordi man ikke kan se skoven for bar træer.

**J. O. Krag:** Jeg vil først gøre en enkelt bemærkning om de europæiske markedsforshold; jeg tror nemlig, at hr. Aksel Larsens vurdering af, hvor hurtigt der vil komme